

LÝ BẠCH**Thu tịch lũy hoài**

Lương phong độ thu hải
 Xuy ngã hương tứ phí.
 Liên sơn khú vô tề,
 Lưu thủy hà thời quý
 Mục cực phù vân sãi,
 Tâm đoạn minh nguyệt huy.
 Phương thảo yết nhu diêm,
 Bạch lộ thôi hàn y.
 Mộng trường Ngân hán lạc,
 Giác bãi thiên tính hy.
 Hàm bí tượng cụ quốc,
 Khấp hạ thủy năng huy

Chú thích:

Lý Bạch là một nhà thơ nổi tiếng nhất thời Thịnh Đường. Người tỉnh Tứ Xuyên, sinh năm 701 mất năm 762, mười hai tuổi đã biết làm thơ. Hoa tôi mạo muội dịch thơ của ông chẳng khác gì múa rìu qua mắt thợ để làm trò vui cho quý ái hữu, xin thành thật cáo **lỗi**.

Phiên dịch:**Tối thu nhớ nhà**

Trùng dương nổi gió lạnh lùng
 Thổi từ quê mẹ động lòng nhớ nhung
 Núi xanh biển biệt muôn trùng
 Nước trôi dòng thắm còn mong ngày về?
 Vời trông một dải mây tàn
 Trăng soi vàng vạc quận lòng cô hương
 Cỏ thơm không thiết mùi hương
 Ở hờ khoác áo màn sương trắng mờ
 Mộng Ngân Hà chập chờn rơi
 Thốt nhiên choàng tỉnh sao vơi lưng trời
 Buồn thương cỏ quốc rụng rời
 Mạ dòng lệ xót tuôn rơi chẳng chùi
 Trần Giác Hoa

Dịch nghĩa:**Tối mùa thu nhớ nhà**

Gió lạnh mùa thu thổi qua biển
 Thổi theo lòng nhớ quê nhà của ta
 Núi liên nhau như chạy dài vô tận,
 Nước trôi mãi hỏi có khi nào trở về chăng?
 Sắc mây nổi xa cùng cực khỏi tầm mắt,
 Trăng sáng soi tỏ làm đứt tằm khúc ruột.
 Cỏ thơm hết đẹp mượt,
 Sương bạc giục người mặc áo rét.
 Giác mơ tưởng rơi dải Ngân hà,
 Tỉnh dậy sao trên trời chỉ còn lác đác.
 Ôm mối sầu tưởng nhớ đến nước cũ
 Khóc rơi nước mắt ai lau cho được?
 Trần Giác Hoa